

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 20ής Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση T-171/97,

Swedish Match Philippines Inc., εταιρία δικαίου Φιλιππίνων, με έδρα τη Μανίλα (Φιλιππίνες), εκπροσωπούμενη από τον Francisco Miguel Rodero López, δικηγόρο Μαδρίτης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Lucy Dupong, 14 A, rue des Bains,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους Ramon Torrent και Antonio Tanca, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Georg M. Berrisch, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Viktor Kreuzschitz, νομικό σύμβουλο, και τον Nicholas Khan, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 423/97 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3433/91 σε ό,τι αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Ταϊλάνδης και για την επιβολή οριστικών δασμών αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο αερίου που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ταϊλάνδης, Φιλιππίνων και Μεξικού (ΕΕ L 65, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1508/97 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ L 204, σ. 7),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, C. W. Bellamy, J. Pirrung, A. W. H. Meij και M. Vilaras, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Μαΐου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- 1 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 22 Δεκεμβρίου 1995 τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), προκειμένου, μεταξύ άλλων, να προσαρμοστούν οι κοινοτικοί κανόνες στη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994).
- 2 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατόν να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία, διευκρινιζόμενου ότι ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος στη χώρα εξαγωγής.

- 3 Το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, που έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό της υπέρξεως ζημίας, έχει ως εξής:

«1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος “ζημία” σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία (...).

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες της μιας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι α) το

περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα ξεχωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζεται από το άρθρο 9, παράγραφος 3 [ίσον 2 %], και ότι ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέος, καθώς και ότι β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη, ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, όπως επίσης των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς κοινοτικού προϊόντος.

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας (...).

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

(...)»

- 4 Το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς και οι εξαγωγείς, μεταξύ άλλων, μπορούν να ζητούν τα τελικά στοιχεία σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί η εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου αυτού έχουν ως εξής:

«4. Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα: η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων (...). Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

5. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος.»

Το ιστορικό της διαφοράς, τα ληφθέντα μέτρα αντιντάμπινγκ, η διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

Το ιστορικό της διαφοράς

- 5 Η προσφεύγουσα ανήκει στον όμιλο Swedish Match, του οποίου η μητρική εταιρία είναι η Swedish Match SA με έδρα το Nyons στην Ελβετία. Η προσφεύγουσα ανήκει κατά 99,99 % στη Swedish Match International BV. Μια άλλη θυγατρική του ομίλου Swedish Match είναι η εταιρία Poppell BV στις Κάτω Χώρες (στο εξής: Poppell).
- 6 Τον Αύγουστο του 1994, οι κοινοτικοί παραγωγοί, μεταξύ των οποίων μια εταιρία ανήκουσα στον όμιλο Swedish Match, υπέβαλαν καταγγελία στην Επιτροπή κατά των εισαγωγών ορισμένων τύπων αναπτήρων καταγωγής Φιλιππίνων.
- 7 Στις 18 Μαρτίου 1995, η Επιτροπή ανήγγειλε, κατόπιν των καταγγελιών αυτών, την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Η έρευνα της Επιτροπής κάλυψε την περίοδο

μεταξύ 1ης Απριλίου και 31ης Δεκεμβρίου 1994. Δεν αμφισβητείται ότι, κατά την περίοδο αυτή, η προσφεύγουσα πραγματοποίησε μία και μόνον εξαγωγή αναπτήρων στην Κοινότητα, με αποδέκτη δε την αδελφική της εταιρία Roppell ως συνδεδεμένο εισαγωγέα.

- 8 Στο πλαίσιο της έρευνάς της, η Επιτροπή απέστειλε κατ' αρχάς ερωτηματολόγια σε όλα τα μέρη που ήταν γνωστόν ότι εμπλέκονταν. Με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο που της απεστάλη, η προσφεύγουσα παρέσχε πληροφορίες σχετικά με το νομικό καθεστώς της, την παραγωγή της και τις πωλήσεις της και ανέφερε, υπό τον τίτλο «Λεπτομερειακά στοιχεία της εταιρίας», τον πρόεδρό της και τον χρηματοοικονομικό ελεγκτή της ως «πρόσωπα αρμόδια να παρέχουν περαιτέρω πληροφορίες» (παράρτημα 4 της προσφυγής).
- 9 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1996, η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ενιαίο διαβιβαστικό έγγραφο το οποίο απευθυνόταν συγχρόνως

- στη Swedish Match, Nyons (Ελβετία), υπόψη κ. Picard,
- στον κ. Picard της Swedish Match Lighter Division, Rillieux-la-Pape (Γαλλία),
- στον χρηματοοικονομικό ελεγκτή της προσφεύγουσας, Μανίλα (Φιλιππίνες),
- στην εταιρία Roppell στις Κάτω Χώρες.

Το έγγραφο αυτό είχε ως αντικείμενο τη «διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές (...) αναπτήρων καταγωγής Φιλιππίνων — τελική αποκάλυψη στοιχείων

στις εταιρίες που ανήκουν [στον] όμιλο (Swedish Match Philippines Inc. ως εξαγωγέα, Poppell BV, ως εισαγωγέα, και διοίκηση) σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό που ελήφθησαν υπόψη για τις εκ μέρους της Επιτροπής μελετώμενες προτάσεις». Οι αποδέκτες κλήθηκαν να καταθέσουν, μέχρι τις 11 Οκτωβρίου 1996, τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους σχετικά με την τελική αποκάλυψη στοιχείων που ήταν συνημμένη στο έγγραφο αυτό.

- 10 Στην εν λόγω τελική αποκάλυψη στοιχείων, η Επιτροπή διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, περιθώριο ντάμπινγκ 36,7 % και περιθώριο υποτιμολόγησης (underselling margin) 13 %, όσον αφορά την προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε παρατηρήσεις σχετικά με το έγγραφο αυτό εντός της προθεσμίας που της ετάχθη, η οποία έληξε στις 11 Οκτωβρίου 1996.

Κανονισμός αντιντάμπινγκ (ΕΚ) 423/97

- 11 Μετά την περάτωση της προαναφερθείσας διαδικασίας, το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 3 Μαρτίου 1997, τον κανονισμό (ΕΚ) 423/97 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3433/91 σε ό,τι αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Ταϊλάνδης και για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αναπτήρων τσέπης με πυρόλιθο αερίου που δεν ξαναγεμίζουν, καταγωγής Ταϊλάνδης, Φιλιππίνων και Μεξικού (ΕΕ L 65, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 423/97 ή επίδικος κανονισμός). Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού επέβαλε, μεταξύ άλλων, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 43 % στις εισαγωγές αναπτήρων καταγωγής Φιλιππίνων, με εξαίρεση τις εισαγωγές του προϊόντος που παράγεται και πωλείται από την προσφεύγουσα, για τις οποίες καθορίστηκε ποσοστό 17 %.
- 12 Στα σημεία 33 και 34 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού 423/97, το Συμβούλιο διαπίστωσε την ύπαρξη μέσου σταθμισμένου περιθωρίου ντάμπινγκ, για όλους του Φιλιππινέζους παραγωγούς και εισαγωγείς που συνεργάστηκαν, ποσοστού 52,6 %, με εξαίρεση την προσφεύγουσα, της οποίας το περιθώριο ανήλθε στο 36,7 %.
- 13 Όσον αφορά τη διαπίστωση ζημίας, το Συμβούλιο προέβη σε σωρευτική αξιολόγηση, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, των παρό-

μοιων και ταυτόχρονων επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από τις τρεις εμπλεκόμενες χώρες, ήτοι την Ταϊλάνδη, τις Φιλιππίνες και το Μεξικό (σημεία 40 έως 44 των αιτιολογικών σκέψεων).

- 14 Όσον αφορά τις τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, το Συμβούλιο τόνισε ότι «το μέσο επίπεδο των χαμηλότερων των κοινοτικών τιμών, εκφρασμένο ως ποσοστό της μέσης τιμής της κοινοτικής βιομηχανίας, ήταν πάνω από 30 % σε όλες τις περιπτώσεις εκτός από μία (δηλαδή την εταιρεία των Φιλιππίνων που συνδέεται με την Swedish Match Group, οι εξαγωγές της οποίας προς την Κοινότητα, σε εξαιρετικά περιορισμένες ποσότητες, δεν μπορούν να θεωρηθούν αντιπροσωπευτικές των εξαγωγών αναπτήρων από τις Φιλιππίνες). Αυτό σημαίνει ότι οι τιμές των αναπτήρων που εισάγονταν από τις εν λόγω χώρες ήταν σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές που εφάρμοζαν οι κοινοτικοί παραγωγοί κατά την περίοδο της έρευνας» (σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων).
- 15 Όσον αφορά την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι οι τιμές κατά μέσον όρο είχαν ελαφρώς αυξηθεί μέσα στο 1992 και εν συνεχεία μειώθηκαν λίγο ακόμα, σημειώνοντας ταυτόχρονα ότι, σε μια προσπάθεια να διατηρήσει το μερίδιό της στην αγορά, η κοινοτική βιομηχανία είχε πραγματοποιήσει, κατά την εξεταζόμενη περίοδο, πωλήσεις αυξημένων ποσοτήτων προϊόντων με ειδικές προδιαγραφές κατασκευής (για παράδειγμα αναπτήρες που θα δικαιολογούσαν κανονικά υψηλότερα επίπεδα τιμών). Η έρευνα έδειξε ότι αυτά τα υψηλότερα επίπεδα τιμών δεν κατέστη δυνατόν να διατηρηθούν, πράγμα που είχε επιπτώσεις στην αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας (σημείο 54 των αιτιολογικών σκέψεων).
- 16 Στο συμπεράσματά του σχετικά με τη ζημία, το Συμβούλιο τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι «οι τιμές των εισαγωγών ήταν σημαντικά χαμηλότερες από τις μέσες τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας, δηλαδή πάνω από 30 % (με εξαίρεση μία εταιρεία από τις Φιλιππίνες που ήταν συνδεδεμένη με κοινοτικό παραγωγό οι εξαγωγές του οποίου ήταν πολύ περιορισμένες και δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως αντιπροσωπευτικές των εξαγωγών από τις Φιλιππίνες)» (σημείο 57 των αιτιολογικών σκέψεων).

- 17 Στο συμπέρασμά του σχετικά με τον αιτιώδη σύνδεσμο, το Συμβούλιο θεώρησε ότι οι εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ από την Ταϊλάνδη, τις Φιλιππίνες και το Μεξικό προκάλεσαν από μόνες τους σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Το συμπέρασμα αυτό στηρίχθηκε, ειδικότερα, στο επίπεδο υποτιμολογήσεως και στις οικείες ποσότητες που άσκησαν σημαντική πίεση προς τα κάτω στις τιμές (σημείο 71 των αιτιολογικών σκέψεων).
- 18 Το Συμβούλιο, τέλος, θεώρησε ότι τα μέτρα που σκοπούσαν στην εξάλειψη της ζημίας μπορούσαν να καθοριστούν σε επίπεδο χαμηλότερο από τα περιθώρια του ντάμπινγκ. Προς τούτο, συνέκρινε τις τιμές πώλησης κάθε εξαγωγέα με τις τιμές πώλησης των κοινοτικών παραγωγών, οι οποίες αντανακλούν το κόστος παραγωγής των παραγωγών αυτών μαζί με ένα εύλογο ποσοστό κέρδους. Το Συμβούλιο έκρινε ότι έπρεπε να περιοριστεί στο 10 % το περιθώριο κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας (σημεία 79 έως 82 των αιτιολογικών σκέψεων).

Κανονισμός (ΕΚ) 1508/97

- 19 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1508/97, της 28ης Ιουλίου 1997, για τροποποίηση του κανονισμού 423/97 (ΕΕ L 204, σ. 7, στο εξής: κανονισμός 1508/97), το Συμβούλιο διόρθωσε ένα σφάλμα κατά τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές της προσφεύγουσας και καθόρισε τον δασμό αυτό σε 13 %. Ενώπιον του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι η τροποποίηση αυτή είχε αναδρομικό αποτέλεσμα και ότι ο επιπλέον καταβληθείς δασμός θα επιστρεφόταν στην προσφεύγουσα.

Διαδικασία

- 20 Στις 5 Ιουνίου 1997, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, η οποία στρεφόταν αρχικώς μόνον κατά του κανονισμού 423/97. Έλαβε ωστόσο υπόψη, με το υπόμνημα απαντήσεως, τη θέση σε ισχύ του κανονισμού 1508/97 και αναδιατύπωσε συνακόλουθα τα αιτήματά της.

- 21 Με διάταξη του προέδρου του δεύτερου πενταμελούς τμήματος της 12ης Δεκεμβρίου 1997, επετράπη στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως.
- 22 Με απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε κατά συνέπεια η υπόθεση.
- 23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ζήτησε ωστόσο από το Συμβούλιο να απαντήσει εγγράφως σε ερώτηση σχετικά με την ποσότητα των εξαγωγών που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα.
- 24 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 4ης Μαΐου 1999.
- 25 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, του κανονισμού 423/97, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του κανονισμού 1508/97, στον βαθμό που την αφορά, η δε έκφραση «στον βαθμό που την αφορά» πρέπει να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα την αναστολή, ως προς την προσφεύγουσα, της εφαρμογής του υπολειπομένου δασμού που προβλέπεται στο άρθρο αυτό,
 - να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

26 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

27 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους. Με τον πρώτο λόγο, που αφορά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, η προσφεύγουσα καταγγέλλει τις συνθήκες υπό τις οποίες της κοινοποιήθηκε η τελική αποκάλυψη στοιχείων, καθώς και την έλλειψη σαφήνειας του εγγράφου αυτού. Τα ελαττώματα της τελικής αποκάλυψης στοιχείων συνιστούν επίσης προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας. Με τον δεύτερο λόγο της, που αφορά παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η ζημία που προκλήθηκε στην κοινοτική βιομηχανία ουδόλως μπορεί να αποδοθεί στις εξαγωγές της. Με τον τρίτο λόγο της, η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς τον επίδικο κανονισμό.

Επί του πρώτου λόγου που αφορά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας

Επιχειρήματα των διαδίκων

28 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της, η προσφεύγουσα καταγγέλλει διττή παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Ισχυρίζεται ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων, αφενός, δεν της κοινοποιήθηκε προσηκόντως και, αφετέρου,

δεν περιείχε επαρκή στοιχεία σχετικά με τον τρόπο κατά τον οποίο η Επιτροπή υπολόγισε το περιθώριο ζημίας.

- 29 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων που της απεστάλη έπρεπε να κοινοποιηθεί και στον νόμιμο εκπρόσωπό της στις Βρυξέλλες, το δικηγορικό γραφείο Eureka (στο εξής: Eureka). Παρατηρεί ότι, για τις ανάγκες της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, είχε ορίσει αντίκλητο στις Βρυξέλλες, αλλ' ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων δεν κοινοποιήθηκε στον αντίκλητο αυτό. Η εν λόγω έλλειψη κοινοποίησεως της τελικής αποκάλυψης στοιχείων στη διεύθυνση του Eureka την εμπόδισε να αμυνθεί αποτελεσματικά και εμπροθέσμως, διευκρινιζομένου ότι πίστευσε καλοπίστως ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων είχε αποσταλεί και στο Eureka και ότι το γραφείο αυτό θα αναλάμβανε το διαδικαστικό μέρος.
- 30 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι μπορούσε θεμιτώς και ευλόγως να πιστεύσει ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος του ομίλου Swedish Match θα ασχολούνταν με το διαδικαστικό μέρος, όπως είχε πράξει στο παρελθόν. Ένα μέρος εμπλεκόμενο σε διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν όφειλε να βεβαιωθεί ότι ο νόμιμος εκπρόσωπός του λαμβάνει πράγματι τις κοινοποιήσεις της Επιτροπής και, επομένως, ότι υπερασπίζει αποτελεσματικά τα συμφέροντά του. Αντιθέτως, η Επιτροπή όφειλε να λάβει τα αναγκαία μέτρα, ακόμη και με δική της πρωτοβουλία, ούτως ώστε τα δικαιώματα ενός ενδιαφερομένου μέρους να διασφαλιστούν στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 31 Η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι δεν είχε άμεση επαφή με την Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία, εκτός από την περίπτωση του επιτόπιου ελέγχου που διενεργήθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις Φιλιππίνες. Η Swedish Match SA, εκπροσωπούμενη από τον κ. Picard, ενήργησε ως ενδιαμέσος στις σχέσεις της με την Επιτροπή, καθόσον δεν είχε ανεξάρτητη θέση στη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Επομένως, το Eureka, ως νόμιμος εκπρόσωπος του ομίλου Swedish Match, εκπροσωπούσε και τις δύο επιχειρήσεις. Επιπλέον, το Eureka, σε διάφορες περιπτώσεις, εκπροσώπησε ρητώς και ευθέως τα συμφέροντά της κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ. Περαιτέρω, κατά την παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ, η Επιτροπή είχε επανειλημμένα δεχθεί την παρέμβαση της Swedish Match SA και του Eureka για λογαριασμό της προσφεύγουσας.

- 32 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων δεν περιείχε κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ο τρόπος κατά τον οποίο η Επιτροπή είχε υπολογίσει το περιθώριο ζημίας. Έτσι, δεν μπορούσε να γνωρίζει βάσει ποίων στοιχείων είχε υπολογιστεί το περιθώριο υποτιμολογήσεως και συνεπώς δεν ήταν σε θέση να αμυνθεί όσον αφορά το ζήτημα του υποστατού της διαπιστωθείσας ζημίας.
- 33 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων περιείχε εξηγήσεις όσον αφορά τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του περιθωρίου ζημίας. Υποστηρίζει ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων δεν περιείχε αντιθέτως κανένα στοιχείο σχετικά με το πώς η Επιτροπή υπολόγισε εν προκειμένω το περιθώριο ζημίας όσον αφορά την προσφεύγουσα. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από την Επιτροπή να της κοινοποιήσει τα μη απόρρητα στοιχεία που αφορούν το κόστος παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας. Αν δεν διαβιβαστούν τα στοιχεία αυτά, δεν θα μπορεί να γνωρίζει πώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το περιθώριο υποτιμολογήσεως ήταν 13 %.
- 34 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η απευθείας αποστολή της τελικής αποκάλυψης στοιχείων στην προσφεύγουσα δεν συνιστά, καθεαυτήν, παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Εναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι η αποστολή αυτή την εμπόδισε να διασφαλίσει αποτελεσματικά την άμυνα των συμφερόντων της. Το Συμβούλιο παρατηρεί συναφώς ότι η εν λόγω αποστολή το μόνο που θα μπορούσε να προκαλέσει στην προσφεύγουσα είναι απώλεια χρόνου, στον βαθμό που χρειάστηκε να προβεί σε ενέργειες για να περιέλθει το έγγραφο αυτό στον δικηγόρο της. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η προσφεύγουσα θα έπρεπε στην περίπτωση αυτή να έλθει σε επαφή με την Επιτροπή και να ζητήσει παρέκταση της προθεσμίας που της είχε ταχθεί για να υποβάλει τις παρατηρήσεις της σχετικά με την τελική αποκάλυψη στοιχείων, πράγμα το οποίο ουδέποτε έπραξε. Μάλιστα, ουδέποτε κατήγγειλε εν συνεχεία το γεγονός ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων τής απεστάλη απευθείας.
- 35 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι η μέθοδος που ακολούθησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό του περιθωρίου ζημίας περιγράφηκε στη σελίδα 21 της τελικής αποκάλυψης στοιχείων. Η Επιτροπή γνωστοποίησε επίσης τα λεπτομερή αριθμητικά στοιχεία που αφορούσαν το περιθώριο υποτιμολογήσεως της προσφεύγουσας (13 %), καθώς και τα στοιχεία που αφορούσαν το περιθώριο υποτιμολογήσεως των

λοιπών εμπλεκομένων εξαγωγέων. Η προσφεύγουσα έλαβε, επιπλέον, στοιχεία σχετικά με την τιμή εξαγωγής και, όσον αφορά τον υπολογισμό της τιμής που σκοπούσε στην εξάλειψη της ζημίας («μη ζημιογόνος τιμή»), πληροφορήθηκε από τα όργανα ότι είχαν συμπεριλάβει περιθώριο κέρδους 10 %. Αντιθέτως, οι υπολογισμοί που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό του μέσου κόστους παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας δεν κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα για λόγους αφορώντες το επιχειρηματικό απόρρητο.

- 36 Όσον αφορά το αίτημα της προσφεύγουσας να της γνωστοποιηθούν τα στοιχεία υπό μη εμπιστευτική μορφή, το Συμβούλιο παρατηρεί τέλος ότι ουδέποτε η προσφεύγουσα διαμαρτυρήθηκε για την ανεπάρκεια της τελικής αποκάλυψης στοιχείων. Ομοίως, δεν ζήτησε συμπληρωματικά στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 37 Πρέπει να υπενθυμιστεί, πρώτον, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή οφείλει να κοινοποιεί, ιδίως, στον εξαγωγέα του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ, την τελική αποκάλυψη στοιχείων σχετικά με τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί η εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων, τούτο δε προκειμένου να διασφαλιστεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας του εξαγωγέα αυτού. Σύμφωνα με τη νομολογία, υφίσταται σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας εφόσον, κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ, παρέχεται στην ενδιαφερομένη επιχείρηση η δυνατότητα να κάνει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων καθώς και, ενδεχομένως, των ληφθέντων υπόψη εγγράφων (βλ., για παράδειγμα, απόφαση του του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-170/94, Shanghai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-1383, σκέψη 120, και την παρατιθέμενη νομολογία).
- 38 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει όμως ότι η Επιτροπή, με το έγγραφό της της 30ής Σεπτεμβρίου 1996, απέστειλε πράγματι στην προσφεύγουσα, στη διεύθυνση της

έδρας της και υπόψη του χρηματοοικονομικού ελεγκτή της, την τελική αποκάλυψη στοιχείων που προβλέπεται στο άρθρο 20 του βασικού κανονισμού. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, η αποστολή πράξεως στην έδρα του αποδέκτη πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά έγκυρη κοινοποίηση. Συγκεκριμένα, με την απόφασή του της 26ης Νοεμβρίου 1985, 42/85, Cockerill-Sambre κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 3749, σκέψεις 10 έως 12), που εκδόθηκε στον τομέα των ποσοστώσεων παραγωγής του συστήματος ΕΚΑΧ, το Δικαστήριο έκρινε ότι η κοινοποίηση αποφάσεως, με την οποία αρχίζει να τρέχει η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, είναι νομότυπη εφόσον πραγματοποιήθηκε στην έδρα της εμπλεκόμενης επιχειρήσεως, τούτο δε ισχύει ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση ζήτησε ρητώς από την Επιτροπή να της την κοινοποιήσει σε άλλη διεύθυνση.

- 39 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η νομολογία αυτή μπορεί να ισχύσει και στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο μάλλον που η προσφεύγουσα δεν είχε ειδοποιήσει εμπροθέσμως την Επιτροπή σχετικά με αλλαγή των «αρμοδίων για περαιτέρω πληροφορίες προσώπων», τα οποία είχε καθορίσει με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο (βλ. ανωτέρω σκέψη 8), παρακαλώντας την ρητώς να απευθύνει στο εξής κάθε έγγραφο στο Eureka.
- 40 Η Επιτροπή, αποστέλλοντας το έγγραφο της 30ής Σεπτεμβρίου 1996 στην έδρα της προσφεύγουσας, συμμορφώθηκε επιπλέον με όσα η ίδια η προσφεύγουσα της υπέδειξε με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο, ορίζοντας τον πρόεδρό της και τον χρηματοοικονομικό ελεγκτή της ως «πρόσωπα αρμόδια να παρέχουν περαιτέρω πληροφορίες». Επομένως, παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να λάβει γνώση της τελικής αποκάλυψης στοιχείων και να υποβάλει τις παρατηρήσεις της με βάση τα συμφέροντά της, είτε με δική της πρωτοβουλία, είτε μέσω του δικηγόρου της, είτε, τέλος, μέσω του ομίλου Swedish Match.
- 41 Στον βαθμό που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων έπρεπε να είχε αποσταλεί στον νόμιμο εκπρόσωπό της στις Βρυξέλλες, πρέπει να τονιστεί ότι καμία από τις διατάξεις του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού δεν επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να βεβαιώνεται ότι η τελική αποκάλυψη στοιχείων κοινοποιήθηκε στον νόμιμο εκπρόσωπο του ενδιαφερομένου εξαγωγέα.

- 42 Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε πράγματι ορισμένες επαφές, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, με το Eureka, καθώς και με άλλες εταιρίες και πρόσωπα ανήκοντα στον όμιλο Swedish Match, καθόσον η Επιτροπή δεν βαρύνεται με καμία υποχρέωση αποστολής της τελικής αποκάλυψης στοιχείων στον δικηγόρο του ενδιαφερομένου.
- 43 Επομένως, η αιτίαση που αφορά παράτυπη κοινοποίηση πρέπει να απορριφθεί.
- 44 Επιβάλλεται η διαπίστωση, δεύτερον, ότι η προσφεύγουσα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και ιδίως μετά τη λήψη της τελικής αποκάλυψης στοιχείων, ουδέποτε ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το περιθώριο ζημίας. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ενημερώθηκε για την προβαλλόμενη έλλειψη στοιχείων, δεν ήταν σε θέση να διορθώσει την έλλειψη αυτή προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.
- 45 Επομένως, η δεύτερη αυτή αιτίαση πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 46 Τέλος, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη κάποιου ελαττώματος της διοικητικής διαδικασίας και εφόσον η διαδικασία αυτή έχει περατωθεί, το αίτημά της, που διατυπώθηκε για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου και με το οποίο ζητεί να λάβει υπό μη εμπιστευτική μορφή τα στοιχεία σχετικά με το κόστος παραγωγής της κοινοτικής βιομηχανίας, πρέπει να απορριφθεί.
- 47 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου που αφορά παράβαση των άρθρων 1, παράγραφος 1, και 3, παράγραφοι 2 και 6, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 48 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' ουσίαν ότι η ζημία που προκλήθηκε στην κοινοτική βιομηχανία από τις εξαγωγές αναπτήρων καταγωγής των τριών χωρών τις οποίες αφορά η έρευνα, ζημία την οποία δέχεται ότι υφίσταται, δεν μπορεί να καταλογιστεί στις δικές της εξαγωγές, λόγω, αφενός, του πολύ μικρού μεγέθους τους και, αφετέρου, της ενιαίας τιμής τους.
- 49 Η προσφεύγουσα παρατηρεί, πρώτον, ότι αποδείχθηκε κατά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ ότι, κατά την περίοδο της έρευνας, δεν είχε εξαγάγει προς την Κοινότητα παρά μόνο 10 500 αναπτήρες, πράγμα το οποίο αντιπροσωπεύει μόνον το 0,0369 % του συνόλου των αναπτήρων καταγωγής Φιλιππίνων και 0,0083 % του συνόλου των εξαχθέντων στην αγορά αυτή αναπτήρων καταγωγής των τριών χωρών τις οποίες αφορά η έρευνα. Επί των 126,5 εκατομμυρίων αναπτήρων που εισήχθησαν από τις τρεις εμπλεκόμενες χώρες, 28,4 εκατομμύρια ήταν καταγωγής Φιλιππίνων. Από τα ανωτέρω, η προσφεύγουσα συνάγει ότι το μέγεθος των δικών της εξαγωγών δεν μπορούσε να έχει επίπτωση στην κοινοτική βιομηχανία.
- 50 Η προσφεύγουσα τονίζει επίσης, δεύτερον, ότι οι εξαγωγές της τιμολογήθηκαν με ενιαία τιμή (0,19 USD), η οποία ήταν πολύ υψηλότερη από τις τιμές των λοιπών Φιλιππινέζων (0,07 USD) και Μεξικανών (0,08 USD) εξαγωγέων τους οποίους αφορά η έρευνα αντιντάμπινγκ, μάλιστα δε και από τις τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας για το ομοειδές προϊόν. Το Συμβούλιο όμως, μολονότι υπολόγισε, για να καθορίσει τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, σωρευτικά το μέγεθος των εξαγωγών καταγωγής των τριών χωρών τις οποίες αφορά η έρευνα, παρέλειψε ωστόσο να υπολογίσει την υποτιμολόγηση των εξαγωγών της, λόγω ακριβώς του μικρού μεγέθους τους.

- 51 Από την εξέταση των περιστατικών αυτών υπό το φως του άρθρου 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο θα έπρεπε να είχε οδηγηθεί στη διαπίστωση ότι οι εξαγωγές που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα ουδόλως επέβαλλαν το συμπέρασμα περί υπάρξεως ζημίας. Εν πάση περιπτώσει, και για τους ίδιους λόγους, η προσφεύγουσα φρονεί ότι δεν υφίσταται κανένας αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των εξαγωγών της και της ζημίας που πράγματι υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.
- 52 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι το Συμβούλιο, περιλαμβάνοντάς την στη σωρευτική αξιολόγηση της επιπτώσεως που είχε στην κοινοτική βιομηχανία το σύνολο των εξαγωγών καταγωγής των υποβαλλομένων στην έρευνα χωρών, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, η οποία συνιστά παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.
- 53 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, τα κοινοτικά όργανα έχουν ήδη κατά το παρελθόν υπολογίσει την επίπτωση των εξαγωγών επιμέρους παραγωγών [κανονισμός (ΕΟΚ) 1696/88 της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 1988, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υφαντικών συνθετικών ινών από πολυεστέρες καταγωγής ΗΠΑ, Μεξικού, Ρουμανίας, Ταϊβάν, Τουρκίας και Γιουγκοσλαβίας (ΕΕ L 151, σ. 47)] λαμβάνοντας υπόψη την ειδική κατάστασή τους. Έτσι, στον τελευταίο αυτό κανονισμό, η επίπτωση των εξαγωγών που πραγματοποίησαν οι Αμερικανοί παραγωγοί είχε τύχει ειδικής εξετάσεως.
- 54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να λάβουν υπόψη την ειδική θέση της, που είναι πολύ διαφορετική από εκείνη των λοιπών παραγωγών και εξαγωγέων. Μολονότι ανήκει στον ευρωπαϊκό όμιλο Swedish Match, οι εξαγωγικές δραστηριότητές της επικεντρώνονται στην Ιαπωνία, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στις χώρες της ζώνης Ασίας-Ειρηνικού, οπότε δεν μπορεί να θεωρείται εξαγωγέας υπό την έννοια με την οποία ο όρος αυτός χρησιμοποιείται για τους λοιπούς παραγωγούς τους οποίους αφορά η έρευνα αντιντάμπινγκ. Η μοναδική εξαγωγή αναπτήρων που πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια της έρευνας, με

σκοπό τη διενέργεια ποιοτικών ελέγχων εκ μέρους της Porrell, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί τακτική και εδραιωμένη εμπορική σχέση μεταξύ ενός εξαγωγέα και ενός εισαγωγέα. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα παραβίασαν την αρχή της ισότητας επιφυλάσσοντας ίση μεταχείριση σε τελείως διαφορετικές καταστάσεις.

- 55 Τα κοινοτικά όργανα παραβίασαν επίσης την αρχή της αναλογικότητας. Η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στην περίπτωση της συνιστά δυσανάλογη χρήση των εξουσιών που ο βασικός κανονισμός παρέχει στα κοινοτικά όργανα, καθόσον δεν ήταν αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. Η προσφεύγουσα απέδειξε ότι οι εξαγωγές της προς την κοινοτική αγορά δεν αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των συνήθων δραστηριοτήτων της και ότι, κατά συνέπεια, είναι απίθανο να πραγματοποιήσει εξαγωγές στο μέλλον.
- 56 Στο πλαίσιο του λόγου που αφορά την ανεπαρκή αιτιολογία, η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στα κοινοτικά όργανα ότι χρησιμοποίησαν εσφαλμένα τιμές-στόχους για τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ. Συναφώς, παραπέμπει στην απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1988, 260/85 και 106/86, TEC κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5855, σκέψεις 48 έως 50), σύμφωνα με την οποία οι τιμές-στόχοι χρησιμοποιούνται όταν οι πραγματικές τιμές της αγοράς έχουν υποστεί πίεση προς τα κάτω και δεν είναι συνεπώς πλέον δυνατό να χρησιμοποιηθούν για τη σύγκριση. Η χρησιμοποίηση τιμής-στόχου επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση αυτή. Όταν δεν υφίσταται πίεση των τιμών προς τα κάτω, οι τιμές που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη σύγκριση είναι οι πραγματικές τιμές των κοινοτικών παραγωγών. Αν τα κοινοτικά όργανα είχαν χρησιμοποιήσει τις πραγματικές τιμές για να καθορίσουν τον συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ, δεν θα είχε επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα.
- 57 Το Συμβούλιο εξηγεί κατ' αρχάς ότι οι έρευνες αντιντάμπινγκ αφορούν πάντοτε τις εξαγωγές μιας χώρας ή μιας συγκεκριμένης ομάδας χωρών, αλλά όχι τις εξαγωγές ενός συγκεκριμένου παραγωγού. Κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα επιχειρούν απλώς να καθορίσουν αν η ζημία προκλήθηκε από εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προέρχονται από τη χώρα που υποβάλλεται στην έρευνα.

- 58 Το Συμβούλιο τονίζει ότι το επιχείρημα που η προσφεύγουσα αντλεί από τον προ-
 παρατεθέντα κανονισμό 1696/98, της 14ης Ιουνίου 1988 (βλ. ανωτέρω σκέψη 53), δεν
 είναι λυσιτελής εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα πραγματικά περιστατικά δεν είναι
 τα ίδια. Ειδικότερα, από τη σώρευση αποκλείστηκαν οι εξαγωγές όλων των Αμερι-
 κανών παραγωγών και όχι μόνον οι εξαγωγές ενός μόνου Αμερικανού παραγωγού.
- 59 Το Συμβούλιο τονίζει ότι η προσφεύγουσα δεν κατήγγειλε, με την προσφυγή της, την
 παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.
 Οι αιτιάσεις αυτές προβλήθηκαν για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως,
 χωρίς η προσφεύγουσα να αναφέρει τον λόγο για τον οποίο δεν μπόρεσε να τις
 προβάλλει με το δικόγραφο της προσφυγής. Οι ισχυρισμοί αυτοί αποτελούν συνεπώς
 νέους λόγους και πρέπει να κηρυχθούν απαράδεκτοι, σύμφωνα με το άρθρο 48,
 παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 60 Επικουρικώς, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι το επιχείρημα που αντλείται από
 παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων δεν ευσταθεί. Αφενός, δεν
 έχει πολύ σημασία το ότι ένας εξαγωγέας εξάγει προς ένα συνδεδεμένο κοινοτικό
 παραγωγό, καθόσον και οι εξαγωγές αυτές μπορούν να προκαλέσουν ζημία. Αφε-
 τέρου, το γεγονός ότι το μέγεθος των εξαγωγών ήταν πολύ περιορισμένο δεν συνιστά
 επαρκή λόγο για να γίνει χωριστή αξιολόγηση του αιτιώδους συνδέσμου. Όσον
 αφορά την αρχή της αναλογικότητας, η προσφεύγουσα προβάλλει περίπου τα ίδια
 επιχειρήματα με εκείνα που προέβαλε στο πλαίσιο της παραβιάσεως της αρχής της
 απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 61 Όσον αφορά κατ' αρχάς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν μπορεί να
 χαρακτηριστεί «εξαγωγέας» υπό την έννοια του βασικού κανονισμού, καθόσον
 ανήκει στον όμιλο Swedish Match και η μόνη εξαγωγή αναπτήρων που πραγματο-
 ποίησε κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας προοριζόταν για την αδελφική της
 εταιρία Rorrell, πρέπει να τονιστεί ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε στο σημείο 38 των

αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, χωρίς να αντικρουστεί από την προσφεύγουσα, ότι η εισαγωγική δραστηριότητα των εταιριών που ανήκουν στον όμιλο Swedish Match όσον αφορά τους αναπτήρες καταγωγής Φιλιππίνων ήταν εξαιρετικά περιορισμένη και ότι οι κύριες πράξεις τους που αφορούσαν τα προϊόντα αυτά πραγματοποιήθηκαν εντός της Κοινότητας. Επομένως, το Συμβούλιο ορθώς έκρινε ότι έπρεπε να διατηρήσει τις εταιρίες αυτές στην «κοινοτική βιομηχανία».

- 62 Επιπλέον, πρέπει να τονιστεί ότι το γεγονός και μόνον ότι μια εισαγωγή πραγματοποιείται στο εσωτερικό ενός ομίλου επιχειρήσεων δεν είναι ικανό να την αποκλείσει από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού, το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας κατά «των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ». Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η ειδική περίπτωση στην οποία υφίσταται κάποιος σύνδεσμος μεταξύ ενός εξωκοινοτικού εξαγωγέα και ενός κοινοτικού εισαγωγέα λαμβάνεται υπόψη μόνο στο πλαίσιο του καθορισμού της τιμής εισαγωγής.
- 63 Επομένως, η πρώτη αιτίαση που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.
- 64 Στον βαθμό που η προσφεύγουσα προσάπτει, δεύτερον, στα κοινοτικά όργανα ότι θεώρησαν ότι η μοναδική εξαγωγή αναπτήρων που πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, και μάλιστα σε εξαιρετικά περιορισμένη ποσότητα, μπορούσε να προκαλέσει σημαντική ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι καμία διάταξη του βασικού κανονισμού — ούτε εξάλλου του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 — δεν υποχρεώνει τα κοινοτικά όργανα να εξετάζουν, στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, αν και κατά πόσο κάθε εξαγωγέας που ασκεί το ντάμπινγκ συμβάλλει, από μόνος του, στη ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία. Από την ανάγνωση του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού προκύπτει, αντιθέτως, ότι ο κοινοτικός νομοθέτης χρησιμοποιεί τον πληθυντικό αριθμό στην έκφραση «των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ», διευκρινίζοντας ότι ο όγκος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και η επίδρασή τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, καθώς και οι συνέπειες των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία, συνιστούν τα κρίσιμα

στοιχεία για τον καθορισμό της υπέρξεως ζημίας. Ειδικότερα, η παράγραφος 4 του εν λόγω άρθρου 3 επιτρέπει τη σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών «από περισσότερες της μιας χώρες», υπό την προϋπόθεση ότι, μεταξύ άλλων, «ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα» δεν είναι αμελητέος.

- 65 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο κοινοτικός νομοθέτης επέλεξε, για τον καθορισμό της υπέρξεως ζημίας, το εδαφικό πλαίσιο μιας συγκεκριμένης χώρας ή περισσότερων χωρών, αναφερόμενος, κατά τρόπο συγκεκριμενιστικό, στο σύνολο των προερχομένων από τη χώρα ή τις χώρες αυτές εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 66 Πρέπει συναφώς να υπογραμμιστεί ότι, με την απόφασή του της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1861, σκέψη 46), το Δικαστήριο έκρινε ότι η ζημία που υφίσταται ορισμένη παραγωγή της Κοινότητας από εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, «χωρίς να απαιτείται, πράγμα που είναι εξάλλου αδύνατο, να εξατομικεύεται το μερίδιο της ζημίας αυτής που πρέπει να καταλογιστεί σε καθεμιά από τις υπεύθυνες εταιρίες». Επιπλέον, στην απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 1988, 294/86 και 77/87, Technoimport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 6077, σκέψεις 40 και 41), το Δικαστήριο τόνισε ότι οι συνέπειες των εισαγωγών που προέρχονται από διάφορες τρίτες χώρες πρέπει να εκτιμώνται σφαιρικά και ότι ήταν δικαιολογημένο το να επιτραπεί στις κοινοτικές αρχές να εξετάζουν τις επιπτώσεις του συνόλου των εν λόγω εισαγωγών στην κοινοτική βιομηχανία και να λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα έναντι όλων των εξαγωγέων, «έστω και αν ο όγκος των εξαγωγών του καθενός εξ αυτών, εξεταζόμενος χωριστά, δεν είναι σημαντικός».
- 67 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 68 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει λυσιτελώς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Ναι μεν η αρχή αυτή απαγορεύει το να αντιμετωπίζονται διαφορετικές καταστάσεις κατά τον ίδιο τρόπο, πλην όμως δεν συνάδει με το καθεστώς αντιντάμπινγκ, όπως αναλύθηκε ανωτέρω, το να θεωρείται,

όσον αφορά τον καθορισμό της ζημίας, ένας επιχειρηματίας που εξήγαγε περιορισμένη ποσότητα ως τελών σε διαφορετική κατάσταση από εκείνη ενός επιχειρηματία που εξήγαγε σημαντικές ποσότητες. Αν η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη, στο πλαίσιο αυτό, ότι δεν ελεβλήθη δασμός αντιντάμπινγκ σε άλλους Φιλιππινέζους εισαγωγείς επειδή η Κοινότητα δέχθηκε τις προσφορές τους όσον αφορά ανάληψη υποχρεώσεων σχετικά με τις τιμές, αρκεί να υπενθυμιστεί ότι, όπως προκύπτει από το σημείο 89 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, η προσφεύγουσα δεν παρουσίασε καμία τέτοια προσφορά, οπότε τα κοινοτικά όργανα δεν ήσαν σε θέση να την μεταχειριστούν κατά τον ίδιο τρόπο με τις άλλες φιλιππινέζικες εταιρίες.

- 69 Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά την αρχή της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία η νομιμότητα ενός κοινοτικού μέτρου εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι τα μέσα που εφαρμόζει είναι κατάλληλα για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται νομίμως από το εν λόγω μέτρο και δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξή του, εξυπακουμένου ότι, όταν υφίσταται δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων καταλλήλων μέτρων, πρέπει να χρησιμοποιείται, καταρχήν, το λιγότερο επαχθές (βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψη 69).
- 70 Συγκεκριμένα, η προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας μπορεί να απαιτεί το να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της υπέρξεως ζημίας κάποιες εξαγωγές οι οποίες ωστόσο πραγματοποιήθηκαν σε περιορισμένη ποσότητα. Στην περίπτωση της προσφεύγουσας, το περιορισμένο μέγεθος των εξαγωγών που πραγματοποίησε μέχρι σήμερα αντιστοιχεί σε κάποιο — εξίσου περιορισμένο — κίνδυνο να πληγεί από τον επιβληθέντα δασμό αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, ο κίνδυνος αυτός θα υλοποιηθεί μόνο στον βαθμό που η προσφεύγουσα θα προβεί σε μελλοντικές εξαγωγές στην Κοινότητα. Η προσφεύγουσα όμως δήλωσε ρητώς ότι τέτοιες εξαγωγές δεν περιλαμβάνονται στις συνήθεις δραστηριότητές της, που κατευθύνονται προς την Ιαπωνία, τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις χώρες της ζώνης Ασίας-Ειρηνικού, και ότι είναι απίθανο να προβεί σε εξαγωγές στο μέλλον.
- 71 Επομένως, τα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα αντλεί από παραβίαση των δύο αυτών αρχών πρέπει να απορριφθούν.

- 72 Η προσφεύγουσα προσπαθεί επίσης, αφενός, να αποδείξει ότι δεν υφίσταται ζημία, λόγω του ότι η τιμή που χρέωνε για τους εξαγόμενους αναπτήρες της ήταν υψηλότερη από τις κοινοτικές τιμές. Αφετέρου, υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα χρησιμοποίησαν την έννοια των τιμών στόχων, μολονότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής — ήτοι η πίεση προς τα κάτω των πραγματικών τιμών της αγοράς — δεν συνέτρεχαν εν προκειμένω.
- 73 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η προσφεύγουσα και ο κοινοτικός εισαγωγέας που ήταν αποδέκτης του επίδικου φορτίου ανήκουν στον ίδιο όμιλο. Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, όταν υφίσταται κάποιος σύνδεσμος μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα, τα κοινοτικά όργανα δεν οφείλουν να αναγνωρίσουν την τιμή που χρησιμοποιήθηκε ως τιμή εξαγωγής, αλλά μπορούν να κατασκευάσουν την τιμή εξαγωγής βάσει της τιμής στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή. Το Συμβούλιο όμως δήλωσε, χωρίς να αντικρουστεί από την προσφεύγουσα, ότι χρησιμοποίησε εν προκειμένω μια τέτοια κατασκευασθείσα τιμή. Κατά συνέπεια, η αναφορά που κάνει η προσφεύγουσα στην πράγματι χρεωθείσα τιμή δεν είναι λυσιτελής.
- 74 Όσον αφορά την επίκριση που αφορά το σύστημα των τιμών-στόχων, από το σημείο 54 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού προκύπτει ότι οι εν γένει τιμές της κοινοτικής βιομηχανίας, αφού αυξήθηκαν ελαφρώς, μειώθηκαν το 1992 μέχρι την περίοδο έρευνας. Όσον αφορά ειδικότερα τους πολύπλοκους αναπτήρες που θα δικαιολογούσαν κανονικά υψηλότερα επίπεδα τιμών, διαπιστώθηκε ότι, κατά την περίοδο έρευνας, τέτοιες υψηλές τιμές δεν μπόρεσαν να διατηρηθούν, πράγμα που επηρέασε την αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας. Επιπλέον, το σημείο 53 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού αυτού κάνει λόγο για μείωση του μεριδίου της αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας από 57,3 % το 1990 σε 48,6 % κατά την περίοδο έρευνας. Τέλος, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις που περιέχονται στα σημεία 34 και 50 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, οι τιμές των εισαγομένων αναπτήρων ήσαν πολύ χαμηλότερες από τις τιμές των κοινοτικών παραγωγών κατά την περίοδο έρευνας, τούτο δε ληφθέντων υπόψη περιθωρίων ντάμπινγκ 36,7 % για την προσφεύγουσα και 52,6 % για τους λοιπούς Φιλιππινέζους εξαγωγείς.

- 75 Ενόψει των διαπιστώσεων αυτών, που δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο μπορούσε να θεωρήσει ότι οι πράγματι χρησιμοποιηθείσες κοινοτικές τιμές δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της ζημίας, καθόσον είχαν υποστεί πτώση προκύπτουσα από την προς τα κάτω πίεση που ασκούσαν οι φιλιππινέζικες εισαγωγές και ότι έπρεπε κατά συνέπεια να υπολογιστεί το ύψος του αντιντάμπινγκ δασμού που ήταν αναγκαίος για να εξαλειφθεί η ζημία, υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, με βάση μια κατασκευασμένη τιμή.
- 76 Τέλος, από τα σημεία 57, 81 και 82 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού, καθώς και από τις σελίδες 14 και 21 της τελικής αποκάλυψης στοιχείων, προκύπτει ότι οι τιμές των Φιλιππινέζων εξαγωγέων, πλην της προσφεύγουσας, ήταν χαμηλότερες τουλάχιστον κατά 30 % από τις τιμές που πράγματι χρησιμοποιούσε η κοινοτική βιομηχανία και ότι έπρεπε, για να εξαλειφθεί η ζημία, να ληφθεί υπόψη περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας 10 %, καθώς και το κόστος παραγωγής της βιομηχανίας αυτής. Κατά συνέπεια, το περιθώριο υποτιμολογήσεως (underselling margin) των εν λόγω Φιλιππινέζων εξαγωγέων σε σχέση με τις κατασκευασθείσες κοινοτικές τιμές υπολογίστηκε στο 43 %, πράγμα που περιλαμβάνει, κατά συνέπεια, ποσοστό 3 % για το κόστος παραγωγής. Δεδομένου όμως ότι το περιθώριο υποτιμολογήσεως (undercutting margin) της προσφεύγουσας καθορίστηκε στο 0 %, ο υπολογισμός της μη ζημιογόνου τιμής έπρεπε κατ' ανάγκη να οδηγήσει στον καθορισμό ατομικού περιθωρίου υποτιμολόγησης (underselling margin) 13 %, ήτοι 10 % για το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας και 3 % για το κόστος παραγωγής της, όπως ήταν το περιθώριο που καθορίστηκε στον επίδικο κανονισμό και οδήγησε σε δασμό αντιντάμπινγκ του αυτού ποσοστού.
- 77 Επομένως, κανένα από τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 78 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου, που αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 79 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι αιτιολογικές σκέψεις του επίδικου κανονισμού εκθέτουν κατά τρόπο αντιφατικό και ασαφή τα περιστατικά που οδήγησαν το Συμβούλιο να καθορίσει το μέσο περιθώριο της υποτιμολογήσεως και να προσδιορίσει τον συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ που της επιβλήθηκε. Η προσφεύγουσα επικρίνει, ιδίως, το σημείο 50 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού. Τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να αναφέρουν ή να αξιολογήσουν το ατομικό της ποσοστό υποτιμολογήσεως. Υφίσταται συνεπώς πλήρης αβεβαιότητα όσον αφορά το επίπεδο της υποτιμολογήσεως που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο για να αξιολογήσει τη ζημία που προκλήθηκε στην κοινοτική βιομηχανία. Η αβεβαιότητα αυτή επιδεινώνεται, αν ληφθεί υπόψη η υψηλή τιμή με την οποία χρεώνει τον εισαγωγέα και το ότι οι εισαγωγές της είναι εξαιρετικά περιορισμένες.
- 80 Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης το σημείο 57 των αιτιολογικών σκέψεων του επίδικου κανονισμού. Από το κείμενο του σημείου αυτού θα μπορούσε να συναχθεί ότι το Συμβούλιο κατέληξε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε προκαλέσει ζημία στην κοινοτική βιομηχανία και ότι δεν άξιζε να της επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ. Ωστόσο, το Συμβούλιο της επέβαλε χωριστό δασμό επί των εισαγωγών της. Η προσφεύγουσα δεν κατανοεί πώς το Συμβούλιο κατέληξε σε μέσο περιθώριο υποτιμολογήσεως (underselling margin) 13 %, ενώ στήριξε το συμπέρασμα του όσον αφορά τη ζημία, μεταξύ άλλων, σε περιθώριο υποτιμολογήσεως (undercutting margin) 0 %.
- 81 Τέλος, η προσφεύγουσα τονίζει ότι το σκεπτικό που αφορά αύξηση των τιμών της κοινοτικής βιομηχανίας αντιφάσκει προς τις μετέπειτα διαπιστώσεις που κάνουν λόγο για πίεση προς τα κάτω των τιμών. Συνεπώς, η άμυνά της εμποδίστηκε, δεδομένου ότι δεν μπορεί να γνωρίζει με βάση ποια περιστατικά το Συμβούλιο αποφάσισε να επιβάλει αντιντάμπινγκ δασμό στις εισαγωγές της.
- 82 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της σχετικής πράξεως. Από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του οργάνου που εξέδωσε την

πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο και στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του. Επιπλέον, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι δεν μπορεί να απαιτείται όπως η αιτιολογία μιας πράξεως διευκρινίζει τα διάφορα πραγματικά και νομικά στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενό της, όταν η πράξη αυτή εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο του συστήματος του οποίου αποτελεί μέρος, η δε επιταγή περί αιτιολογήσεως πρέπει να αξιολογείται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 1998, C-48/96 P, Windpark Groothusen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2873, σκέψεις 34 και 35). Δεν είναι δυνατόν, ειδικότερα, να απαιτείται η αιτιολογία των κανονισμών, που είναι πράξεις γενικής ισχύος, να εξειδικεύει τα διάφορα πραγματικά ή νομικά στοιχεία, ενίοτε πολυάριθμα και πολύπλοκα, τα οποία αποτελούν το αντικείμενό τους. Κατά συνέπεια, αν από τη βαλλόμενη πράξη προκύπτει το ουσιώδες του επιδιωκόμενου από το κοινοτικό όργανο σκοπού, θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί ειδική αιτιολογία για καθεμία από τις τεχνικές επιλογές στις οποίες προέβη (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 1986, 250/84, Eridania, Συλλογή 1986, σ. 117, σκέψη 38).

83 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι οι απαιτήσεις που θέτει η νομολογία αυτή τηρήθηκαν εν προκειμένω. Όπως αποδείχθηκε από την εξέταση του πρώτου και του δευτέρου ουσιαστικού λόγου που προέβλεπε, η προσφεύγουσα είχε επαρκώς ενημερωθεί μέσω της συμμετοχής της στη διαδικασία αντιντάμπινγκ, από την τελική αποκάλυψη στοιχείων και από τις αιτιολογικές σκέψεις του επίδικου κανονισμού, οπότε μπόρεσε να προβάλει λυσιτελώς την άμυνα των συμφερόντων της ενώπιον του Πρωτοδικείου. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο ήταν σε θέση να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχό του κρίνοντας την παρούσα προσφυγή.

84 Επομένως, ο τρίτος λόγος πρέπει επίσης να απορριφθεί.

85 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προσφεύγουσα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, καθόσον ηττήθηκε. Στον βαθμό που η άσκηση της προσφυγής οδήγησε το Συμβούλιο να διορθώσει ένα σφάλμα υπολογισμού και να μειώσει, τροποποιώντας τον επίδικο κανονισμό, τους δασμούς αντιντάμπινγκ κατά τέσσερις μονάδες, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι είναι δίκαιο να καταδικάσει το Συμβούλιο να φέρει το ένα πέμπτο των εξόδων του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 87 Η Επιτροπή, παρεμβαίνουσα, θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικά της έξοδα και τα τέσσερα πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.**

3) Το Συμβούλιο θα φέρει το ένα πέμπτο των δικών του εξόδων.

4) Η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικά της έξοδα.

Vesterdorf

Bellamy

Pirrung

Meij

Vilaras

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf